

Pismo nr 090115_JMr

Szczecin, 7 kwietnia 2009 r.

Szanowny Pan
Cezary GRABARCZYK
Minister

Ministerstwo Infrastruktury
Ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Dotyczy: projektu ustawy (z dnia 26 lutego 2009 roku) o zmianie ustawy Prawo budowlane, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw.

Szanowny Panie Ministrze,

Wniosek

W związku z toczącymi się w Ministerstwie Infrastruktury pracami legislacyjnymi nad projektem ustawy (z dnia 26 lutego 2009 roku) o zmianie ustawy Prawo budowlane, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw, informujemy, że w projekcie nowelizacji Prawa budowlanego stwierdziliśmy wprowadzenie zasadniczej zmiany treści artykułu 3 ustawy, bez jej uzasadnienia czy odniesienia do opisanych celów, dla których dokonywana jest nowelizacja ustawy. Wprowadzona zmiana niestety sugeruje próbę zmiany treści ustawy w sposób naruszający zasady nowelizowania ustaw.

W związku z powyższym, w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej proszę Pana Ministra o pilne zajęcie stanowiska i wyjaśnienie w jaki sposób mogło dojść do takiej próby zmiany treści ustawy oraz o przywrócenie w projekcie nowelizacji treści artykułu 3 ustęp 3 w brzmieniu z ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 wraz z późniejszymi zmianami, w części dotyczącej słów „elektrowni wiatrowych”.

Uzasadnienie

Dotychczasowa definicja budowli, zapisana w art.3 ust.3 ustawy Prawo budowlane, z dnia 7 lipca 1994 roku, ma następującą postać:

„ budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, **a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;**”

W projekcie nowelizacji z dnia 26 lutego 2009 roku art.3 ustęp 3 brzmi następująco:

„budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, **elektrownie wiatrowe**, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, przejścia dla zwierząt, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, **a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkowa;**

Przyjęcie definicji w proponowanym kształcie spowodowałoby, iż cała elektrownia wiatrowa (włącznie z urządzeniami technicznymi służącymi do generacji energii elektrycznej), a nie tylko jej część budowlana, zostałaby potraktowana jako budowla. Taka kwalifikacja nie ma żadnego uzasadnienia technicznego, a jej konsekwencje fiskalne doprowadziłyby do całkowitego wstrzymania rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce.

Ministerstwo Finansów wielokrotnie wyjaśniało powody, dla których taka kwalifikacja elektrowni wiatrowych jak w ustawie Prawo budowlane jest właściwa. Jedno z tych wyjaśnień pozwalam sobie załączyć do niniejszego pisma.

Powyższa propozycja zmiany definicji nie ma jakiegokolwiek związku z celem regulacji, którym, zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, jest „dostosowanie systemu gospodarki przestrzennej, lokalizacji inwestycji i procedur formalnych procesu inwestycyjnego do potrzeb i wymogów dynamicznie rozwijającej się gospodarki, społeczeństwa i struktur instytucjonalnych państwa.” Również „szczegółowe uzasadnienie proponowanych zmian

w ustawie – Prawo budowlane”, zamieszczone w dalszej części dokumentu, w żaden sposób nie odnosi się do proponowanej modyfikacji definicji budowli i nie wskazuje na jej jakiegokolwiek związek z deklarowanym celem prac legislacyjnych.

Chcielibyśmy wierzyć, iż ujęcie zmiany definicji budowli w proponowanej nowelizacji ustawy jest zwykłym błędem, który pojawił się w natłoku prac nad tym aktem prawnym. W przeciwnym wypadku istnieje duże prawdopodobieństwo, iż wystąpiła bardzo znacząca nieprawidłowość w procesie legislacyjnym, o niezwykle istotnych konsekwencjach prawnych. Jest rzeczą powszechnie wiadomą, iż definicja budowli ma fundamentalny wpływ na podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości. W chwili obecnej opodatkowaniu podlega część budowlana elektrowni wiatrowych, stanowiąc istotne źródło dochodów gmin. Ujęcie pełnej wartości elektrowni wiatrowej w podstawie opodatkowania spowodowałoby około 5-krotne zwiększenie obciążenia podatkiem od nieruchomości, windując tę daninę do poziomów niespotykanych w żadnym kraju i praktycznie likwidując jakiegokolwiek poziom rentowności projektów farm wiatrowych. Taka sytuacja w praktyce spowodowałaby wstrzymanie rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce i możliwości osiągnięcia przez nasz kraj celów w zakresie udziału energii odnawialnej w ogólnym bilansie energetycznym, stanowiących istotne zobowiązanie Polski w ramach Unii Europejskiej. Nie można jednak wykluczyć, iż część beneficjentów podatku od nieruchomości może być zainteresowana krótkowzrocznym maksymalizowaniem wpływów z tego tytułu, niezależnie od braku jakiegokolwiek podstaw prawnych i merytorycznych oraz istotnych negatywnych konsekwencji dla możliwości rozwoju całej branży.

W związku z powyższym będziemy zobowiązani za pilne rozstrzygnięcie naszych wątpliwości co do natury wprowadzonej zmiany.

Łączę wyprawy na ręku

Jarosław Mroczek

Prezes Zarządu

Do wiadomości:

1. Pan Tomasz Arabski – Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. Pani Julia Pitera – Sekretarz Stanu, Pełnomocnik ds. Opracowania Programu Zapobiegania Nieprawidłowościom w Instytucjach Publicznych
3. Pan Wojciech Jasiński – Przewodniczący Komisji Gospodarki Sejmu RP

